

David Ben-Gurion, Planul Dalet și epurarea etnică a Palestinei

• 16 octombrie 2024 0 6.477

Planul Dalet (cunoscut și ca Planul D) a fost un plan militar sionist executat în timpul războiului din Palestina din 1948 pentru a expulza palestinienii din casele și de pe pământurile lor în timpul înființării Israelului. După cum a remarcat istoricul israelian de dreapta Benny Morris în cartea sa de referință despre evenimentele din 1948, Planul Dalet a fost „o ancoră strategic-ideologică și o bază pentru expulzările executate de către comandanții de front, district, brigadă și batalion”, oferind „post facto o notă formală de acoperire persuasivă pentru a explica acțiunile lor”. Astăzi, acest act de expulzare în masă s-ar numi epurare etnică.

Adoptat oficial la 10 martie 1948, Planul Dalet a specificat ce localități palestinienilor vor fi vizate și a dat instrucțiuni despre cum să-i alunge pe locuitorii palestinieni și cum să fie distruse comunitățile acestora astfel încât întoarcerea localnicilor să fie practic imposibilă. Planul cerea:

„Distrugerea satelor (incendierea, aruncarea în aer și plantarea de mine în molozi), în special a acelor localități care sunt greu de controlat continuu...”

„Operațiunile de căutare și control erau executate după următoarele îndrumări: încercuirea localității și efectuarea unei percheziții în interiorul acesteia. În caz de rezistență, forța armată trebuie distrusă, iar populația trebuie expulzată în afara granițelor localității.”

Trei sferturi din palestinienii care locuiau la vremea respectivă în Palestina, adică aproximativ 750.000 de oameni, au fost forțați să-și părăsească casele, devenind refugiați în timpul înființării Israelului. Casele, pământul și alte bunuri ale acestora au fost sistematic distruse sau preluate de evrei, în timp ce palestinienilor li s-a refuzat dreptul la întoarcere sau orice fel de despăgubiri. Peste 400 de orașe și sate palestinieni, inclusiv centre urbane vibrante, au fost distruse sau repopulate cu evrei.

Planul a fost solicitat de liderul Agenției Evreiești și mai târziu primul prim-ministru al Israelului **David Ben-Gurion**, a fost dezvoltat de Haganah și a fost finalizat la 10 martie 1948. Istoricii descriu Planul Dalet, în care forțele sioniste au trecut la o strategie ofensivă, ca fiind începutul unei noi etape în războiul din Palestina din 1948.

Haganah a fost principala organizație paramilitară sionistă care a activat în Palestina în perioada administrației britanice. A fost fondată în 1920 pentru a apăra prezența evreilor în regiune și a fost desființată oficial în 1948, când a devenit o componentă de bază integrată în Forțele de Apărare Israelului la scurt timp după Declarația de Independență a Israelului.

În vara anului 1937, comandantul forțelor evreiești din zona Tel Aviv, Elimelech Slikowitz (poreclit Avnir) a primit un ordin de la Ben-Gurion să pregătească un plan pentru cucerirea militară a întregii Palestine. Acest Plan Avnir a fost baza a ceea ce a devenit în 1948 planul Dalet.

Planul a suferit patru ajustări succesive înainte de a fi pus în aplicare în 1948.

Planul Aleph (Planul A) a fost elaborat în februarie 1945 pentru a completa scopul politic al unei declarații unilaterale de independență a Israelului. A

fost conceput pentru a suprima rezistența arabă palestiniană la preluarea sionistă a unor părți din Palestina.

Planul Bet (Planul B) a apărut în mai 1947 și a fost conceput pentru a înlocui Planul Aleph în contextul noilor evoluții, cum ar fi prezentarea de către Marea Britanie a problemei Palestinei în fața Națiunilor Unite și opoziția crescândă a statelor arabe din jur la planul de împărțire sionist.

Planul Gimel (Planul C) a apărut în noiembrie/decembrie 1947, în urma Planului de partiție ONU a Palestinei. A fost conceput pentru a spori mobilizarea armatei și a poliției sioniste și pentru a permite acestora să acționeze după cum este necesar.

Planul Dalet (Planul D), din martie 1948, este cel mai demn de remarcat. Ghidat de o serie de planuri operaționale specifice, Planul Dalet a fost întocmit pentru a extinde zonele deținute de evrei dincolo de cele alocate statului evreu propus în Planul de partiție al ONU. Obiectivul său general era de a ocupa cât mai mult teritoriu posibil înainte de încetarea administrației britanice – când liderii sioniști plănuiau să-și declare statul.

Planul Dalet a fost activat în primele zile ale lunii aprilie 1948, începând cu Operațiunea Nachshon. Punerea în aplicare a planului a marcat începutul celei de-a doua etape a războiului în care Haganah a trecut de la defensivă la ofensivă.

Pe 9 aprilie 1948, grupurile paramilitare teroriste Irgun și Lehi, susținute de Haganah și Palmach, au comis masacrul de la Deir Yassin, ucigând cel puțin 107 săteni arabi, inclusiv femei și copii. Evenimentul a fost mediatizat pe scară largă și a avut un efect profund asupra moralului populației arabe, contribuind în mare măsură la expulzarea și fuga palestinienilor. Istoricul israelian Ilan Pappé a scris în cartea sa *Epurarea etnică a Palestinei (The Ethnic Cleansing of Palestine)* apărută în 2006, că „*natura sistematică a Planului Dalet se manifestă în Deir Yassin, un sat pastoral și cordial care ajunsese la un pact de neagresiune cu Haganah la Ierusalim, dar care a fost condamnat să fie distrus pentru că se afla în zonele desemnate în Planul Dalet pentru a fi curățate*”.

Ca parte a Planului Dalet, Haganah, Palmach și Irgun au capturat centrele urbane din Tiberias, Haifa, Safed, Beisan, Jaffa și Acre, expulzând violent peste 250.000 de arabi palestinieni. Britanicii își retrăseseră trupele la acea vreme. Situația i-a determinat pe liderii statelor arabe învecinate să intervină, dar pregătirile lor nu fuseseră finalizate și nu au putut aduna suficiente forțe pentru a inversa valul războiului. Multe speranțe palestinieni țineau de Legiunea Arabă a monarhului Transiordaniei, regele Abdullah I, dar el nu avea nicio intenție să creeze un stat condus de palestinieni, deoarece spera să anexeze cât mai mult din teritoriul Palestinei administrate de britanici pentru regatul său.

Opt din cele 13 operațiuni prevăzute în Planul Dalet au fost executate în afara teritoriilor alocate unui stat evreu, conform demarcațiilor Planului de Împărțire al Națiunilor Unite pentru Palestina și înainte de intrarea armatelor regulate arabe în zonele alocate unui stat arab palestinian.

David Ben-Gurion, inițiatorul a ceea ce a devenit Planul Dalet, a proclamat oficial înființarea Israelului la 14 mai 1948 și a fost primul care a semnat Declarația de independență a Israelului, la a cărei redactare a contribuit. Ulterior, a devenit cunoscut drept „părintele fondator al Israelului”.

**Cenzura sistemului face să ajungem la mai puțini dintre voi!
Distribuiți articolele noastre și sprijiniți OrtodoxINFO!**

Ne străduim să menținem viu acest site și să vă punem la dispoziție informații care să facă lumină în provocările pe care le trăim. Activitatea independentă a OrtodoxINFO funcționează strict cu ajutorul cititorilor, din acest motiv vă cerem acum sprijinul. Ne puteți sprijini printr-o **donatie bancară sau prin PayPal, completând formularul de mai jos.**

DONAȚIE LUNARĂ

DOAR ACUM

Selectați cât doriți să donați (EUR)

€5

€10

€20

Altă sumă

Donați

